DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 11. Włoszczowa, dnia 15. czerwca 1916.

1.

Zmiana organizacyi sądów pokoju.

Sądownictwo, o ile nie jest przekazane sądom wojskowym (polowym), sprawują po części Sądy pokoju w pierwszej instancyi, a Sądy Komend obwodowych w drugiej instancyi (sądownictwo niższe), po części zaś Trybunały w pierwszej instancyi a Sąd apelacyjny Jeneral-Gubernatorstwa w drugiej instancyi (sądownictwo wyższe) .

Sądy pokoju.

Sądy pokoju wstępują w miejsce dotychczasowych Sądów gminnych i Sądów pokoju.

Każdy Sąd pokoju sprawuje w swoim okręgu urzędowym sądownictwo we wszystkich sprawach, w których dotychczas właściwym był Sąd gminny lub Sąd pokoju.

Sędziów pokoju, ławników i sekretarzy mianuje Komendant obwodu, który może ich też każdej chwili usunąć.

Zresztą obowiązują co do składu i toku urzędowania Sądów pokoju przepisy obowiązujące dla Sądów gminnych.

Sędzia państwowy, ustanowiony jako sędzia pokoju, wydaje wyroki bez współudziału ławników.

Komendant obwodu może za zezwoleniem Jeneral-Gubernatora zarządzić w obrębie obwodu zmiany co do siedzib i okręgów Sądów pokoju; zarządzenia takie będą ogłoszone w Dzienniku urzędowym.

Trybunały.

Do wykonywania sądownictwa w sprawach, które nie są przekazane Sądom pokoju, ustanawia się w myśl artykułu I. Trybunały:

w Kielcach dla obwodów: buskiego, jędrzejowskiego, kieleckiego, miechowskiego, olkuskiego, pińczowskiego i włoszczowskiego;

w Lublinie dla obwodów: biłgorajskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, janowskiego, krasnostawskiego, lubartowskiego, lubelskiego, puławskiego, tomaszowskiego i zamojskiego;

w P i o t r k o w i e dla obwodów: dąbrowskiego, nowo-radomskiego i piotrkowskiego;

w R a d o m i u dla obwodów: konieckiego, kozienickiego, opatowskiego, opoczniańskiego, radomskiego, sandomierskiego i wierzbnickiego.

Trybunał orzeka w komplecie trzech sędziów, wliczając w to przewodniczącego.

Przewodniczy powołany przez Jenerał-Gubernatora cywilny sędzia państwowy lub jego zastępca. Innych członków Trybunału mianuje Jenerał-Gubernator.

Sąd apelacyjny Jenerał-Gubernetorstwa.

Wskutek środków prawnych przeciw rozstrzygnięciom Trybunałów orzeka Sąd apelacyjny Jenerał-Gubernatorstwa w komplecie trzech sędziów, wliczając w to przewodniczącego.

Przewodniczy powołany przez Naczelną Komendę armii cywilny sędzia państwowy lub jego zastępca. Innych członków Sądu apelacyjnego mianuje Jenerał-Gubernator.

Szczegółowe przepisy dotyczące nowej organizacyi sądów zawiera rozporządzenie Naczelnego Wodza armii Nr. 58 z 9. maja 1916, zawarte w Dzienniku rozporządzeń c. i k. Wojskowego zarządu w Polsce Nr. XXI., który został rozesłany do wszystkich gmin obwodu.

2.

Nazwy miast.

Naczelny Wódz Armii zarządził na mocy uprawnień przysługujących Mu na obszarach polskich podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej, aby miasto Nowo Aleksandrye oznaczono odtąd jego historyczną nazwą P u ł a w y, a Iwangorod historyczną nazwą D ę b l i n.

3.

Obwieszczenie
o zaprowadzeniu kart cukrowych.

Ponieważ fabryki cukru w obszarze okupowanym wykazały ubytek w porównaniu z produkcyą roku zeszłego, jest zatem wskazaną oszczędność w użyciu stojących do dyspozycyi zapasów.

C. i k. Komenda obwodowa zaprowadziła w celu równomiernego zaopatrzenia w cukier wszystkich mieszkańców obwodu, karty cukrowe.

Kartę cukrową otrzyma każdy mieszkaniec bezpłatnie od wójta we własnej gminie. Ta karta uprawnia jedynie do nabycia cukru w tejże gminie.

Przypadająca na jedną osobę na miesiąc ilość cukru wynosi we Włoszczowej, Lelowie i Szczekocinach 630 gr. (1½ ros. funta), w innych miejscowościach, wioskach i osadach 420 gr. (1 ros. funt).

Karty będzie się wydawać na jeden miesiąc w jednym i tym samym kolorze, które tracą ważność po upływie miesiąca.

Kupcy są zobowiązani do przechowania kart oddawanych przez zakupujących, ponieważ tylko za zwrotem tych kart na ręce składowni rozdzielającej cukier, otrzymają w następnym miesiącu tylko taką ilość cukru, jaką w poprzednim sprzedali.

Karty cukrowe wchodzą w życie z dniem 1. czerwca 1916.

Kto po tym terminie sprzedaje cukier bez odebrania w zamian karty cukrowej, albo kto większą ilość cukru sprzedaje, niż tę, jaką karta przepisuje, lub też wkońcu karty cukrowe podrabia — będzie surowo karany. Zagubionych kart nie zwraca się.

Sprzedaż cukru przemysłowcom, którzy we własnem przedsiębiorstwie cukier zużytkowują (apteki, restauracye, herbaciarnie, cukiernie i. t. p.), dozwolona jest tylko za szczególnem upoważnieniem Komendy obwodowej.

Prośby o tego rodzaju pozwolenia należy wnosić przez gminę do c. i k. Komendy obwodowej.

Gmina ma zażądać i cyfrowo uzasadnić wysokość odnośnego zapotrzebowania.

Tym przedsiębiorstwom nie wolno handlować cukrem. Przekroczenia tego zakazu będą karane jak najsurowiej — a w razie potrzeby także zupełnem odebraniem prawa nabywania cukru.

4.

Hodowla pszczół.

Przy obecnie panującym braku cukru zaleca się zwrócić baczniejszą uwagę na hodowlę pszczół.

Wzywa się przeto ludność do poświęcenia więcej zamiłowania temuż zawodowi.

Hodowcom pszczół należy ze strony naczelników gmin polecić, aby do końca tego miesiąca Komendę obwodu zawiadomili o ilości pni.

W jesieni będą mogli hodowcy pszczół zażądać stosowną ilość cukru na pożywienie dla pszczół.

5.

Wezwanie do podniesienia hodowli drobiu i królików.

Szczęśliwie upłynął rok 1915. Obecnie rola jest uprawiona, ozime zasiewy wróżą jak najlepsze zbiory, tak, że niema obawy braku chleba.

Ponieważ stan bydła jest coraz mniejszy, więc zmuszeni jesteśmy ograniczyć używanie mięsa.

Należy przeto rozszerzyć hodowlę drobiu do możliwie największych granic, aby zapas mięsa, którego obecnie brak odczuwamy uzupełnić i ludności wieśniaczej dać zarobek.

Sama hodowla nie napotyka trudności, ponieważ nie brakuje nasion traw i koniczyn.

C. i k. Zarząd wojskowy zamierza zorganizować handel drobiem w ten sposób, by cały zysk ze sprzedaży wpłynął wprost do kieszeni hodowcy.

Nadto zaleca się usilnie hodowlę królików.

6.

Oszczędzanie i zbiórka pokrzyw.

Dający się obecnie odczuwać brak wyrobów tkackich, spowodował c. i k. Ministerstwo wojny do wykorzystania dla celów wojskowych łatwej metody nadporucznika Prof. Uniw. Dr. Oswalda Richtera, tyczącej się uzyskania tkackich włókien z pokrzyw i innych tego rodzaju roślin, a zadanie to postanowiło rozwiązać za pomocą zbiórki pokrzyw przez żołnierzy, jeńców i ludność wiejską.

Nie należy niszczyć znajdującej się w kraju okupowanym pokrzywy, chmielu i tojeściu (gatunku rośliny jedwabistej) lecz owszem szanować i zbierać według następujących wskazówek:

Objaśniające uwagi co do zbioru i użycia pokrzywy.

Pokrzywa do uzyskania włókien jest jeszcze dobrą i nadającą się do zbioru w październiku i listopadzie. Nawet z pod śniegu wystające, często zmarznięte pokrzywy można jeszcze użyć do tego samego celu, chociażby były bez liści, lecz prosto stojące. Bezwartościowe do uzyskania włókien są pokrzywy wówczas, gdy są zwarzone mrozem, lub zgniłe, a wtenczas ulegają rozkładowi i nie są do użycia.

Pokrzywę nieużyteczną poznaje się po tem, że jej powłoka daje się łatwo usunąć paznogciem, lub też nawet silniejszym naciskiem palca a oraz zmiażdżyć między palcami.

Im bliżej zimy, tem większe grozi pokrzywom niebezpieczeństwo od mrozu. Dlatego też należy się bardzo spieszyć i podczas zbiórki wyzyskać działanie słońca, bezwarunkowo potrzebne do wysuszenia pokrzywy. Wysuszonej pokrzywy nie należy składać na kupy i przechowywać w miejscach zamkniętych.

Ponieważ pokrzywa stała się obecnie rośliną tkacką, powinno się ją, tam gdzie rośnie, szanować, oszczędzać, a nie z powodu chwilowej wygody, wyrywać i niszczyć. O ile więcej dostarczy się fabryce kory, zawierającej włókna pokrzywy, tem lepiej i dlatego też nie powinno się nawet obcinać i końców (wierzchołków) pokrzywy.

Nasiona pokrzywy są wielkości główki od szpilki a w stanie dojrzałym czarne. Po wysuszeniu na powietrzu, powinno się je przechowywać w miejscu suchem i przewiewnem.

Liście pokrzywy są w stanie wysuszonym nadzwyczaj dobrym pokarmem dla bydła i należy je sproszkować, aby przy wysyłce nie zajmowały wiele miejsca. W najbliższym czasie odbędą się próby tuczenia bydła pokrzywą, skutkiem czego nastąpi w niedalekiej przyszłości oddanie bydła do wypasu z odpowiedniem pouczeniem.

Miejsce gdzie rośnie pokrzywa.

a) W pobliżu śmietnisk;

b) przy płotach;

c) przy bagnach potoków i dolinach rzecznych;

d) na błoniach;

e) wogóle wszędzie, gdzie leżą większe ilości odpadków wszelkiego rodzaju.

Rodzaje pokrzyw.

Są dwa rodzaje pokrzyw, t. j. dwuroczna i jednoroczna. Pierwsza w miejscach cienistych i wilgotnych (dochodzi do wysokości człowieka), druga nie wyżej jak do pół metra (łokieć pols. lub 7 werszków rosyjskich).

Dwuroczna pokrzywa a zwłaszcza o wysokości człowieka a nawet wyższa, jest nadzwyczaj pożądaną. Również jednoroczna i mała dwuroczna jest do użycia.

Poparzenie się pokrzywą.

Jadowity włos pokrzywy wywołuje pęcherze i świąd — objawy, do których się ludzka skóra łatwo przyzwyczaja. Dostateczną ochroną są stare rękawiczki lub owinięcie ręki gałgankiem, które chronią przed początkowo bolesnem zetknięciem się z pokrzywą.

Cel i postępowanie przy zbiorze pokrzywy.

Kora łodygi pokrzywy posiada długie włókna, podobne do włókien lnu; te włókna powinno się wyzyskać. Im dłuższa jest łodyga, tem więcej będzie włókien, im smuklejsza i mniej rozgałęziona (jak jęczmień rosła) tem więcej uzyska się włókien. Dlatego powinno się łodygi, o ile możności przy ziemi obcinać.

Przyrządy do ścinania pokrzywy.

1) scyzoryki (koziki);

2) sierpy (te są najodpowiedniejsze);

3) kosy (używa się ich tam, gdzie pokrzywa rośnie gromadnie w większej ilości).

Ponieważ od niedawnego czasu stała się pokrzywa rośliną użyteczną, powinno się ją szanować, a nie wyrywać z ziemi, gdyż korzenie i odziomki, które ciągle nowe pędy wypuszczają, niszczą się. Pokrzywę powinno się ścinać a nie wyrywać.

Obrywanie liści z pokrzywy ściętej.

Ponieważ potrzebne włókna znajdują się w korze łodygi, nie powinno się i liści poniewierać (do uzyskania włókien niepotrzebny balast), ponieważ dostarczają dobrej karmy dla bydła. Zatrudnionych robotników należy pouczyć, że po ścięciu pokrzywy, liście należy palcami z łodyg pościągać. O poparzenie nie należy się obawiać, jeśli się weźmie pod uwagę, że już po miernem zwiędnięciu leżącej pokrzywy, jadowite włosy opadają same przez się i tracą możność parzącego działania.

Celem usunięcia liści z łodygi bez poparzenia, chwyta się łodygę pokrzywy za dolną lub za górną część jedną ręką i pociąga się drugą ręką z góry na dół. Liście trochę zwiędłe parzą bardzo mało. Dlatego też obrywanie liści odbywać się powinno na drugi dzień po ścięciu.

Suszenie łodyg pokrzywy.

Świeża pokrzywa złożona na kupę w wielkiej ilości, zaparza się w ciągu dwu do trzech dni, przyczem włókna się niszczą a pokrzywa taka jest już bezużyteczną. Nieużyteczną czyni ją także, dłuższe leżenie w wilgotnem miejscu i dlatego też należy unikać składania pokrzywy w wielkich ilościach, w kupach i na wilgotnych miejscach.

W wielu miejscach jest dużo cegielń, w których się obecnie nie pracuje; nadają się do tego także wielkie i puste szopy, stodoły, suszarnie pod dachem, przeważnie strychy i t. p. Kilka desek, tyk lub łat może posłużyć jako podstawa, na której należy złożyć pokrzywę krzyżowo i tak suszyć. W takich przewiewnych miejscach suszą się łodygi pokrzywy w ciągu 7 do 10 dni bez przewracania i są dobre do użytku i do wysyłki.

Jeśli zbiorom dopisuje słońce i gorąco, wtedy rozkłada się ją rzadko na ścierniskach, lub rolach, tak samo jak siano, lub inne plony polne.

Zgromadzanie zapasów pokrzywy.

Tam, gdzie są przewiewne susznie, można użyć ich jako magazynów.

Ponieważ dobrze wysuszona pokrzywa nie gnije, choćby była nagromadzona w wielkich stertach, jeśli tylko umieszczona jest w suchem miejscu, może być składana w jakichkolwiek suchych szopach.

Zakupno.

Dobrze wysuszone pokrzywy będą zakupywane przez wszystkie posterunki żandarmeryi i Komendę obwodową w Włoszczowej.

Cena za 100 kg. — 1 korona.

7.

Zaoranie szlaków wojennych.

W niektórych obwodach w obrębie wojskowego Jen.-Gubernatorstwa znajdują się jeszcze teraz szerokie szlaki, które w swoim czasie wskutek przemarszu wojsk powstały i które ciągną się po największej części wzdłuż gościńca.

Z uwagi na bezwzględną konieczność zaorania całej przestrzeni rolnej, zwraca się baczną uwagę wszystkich odnośnych gmin na owe obszary rolne, przez które powyższe szlaki prowadzą. Poleca się dołożyć starań celem ich zaorania.

Zakazuje się wchodzenia na uprawione pola tak gromadnie jakoteż poszczególnym osobom, niemniej jeżdżenia wozami przez pola obok gościńców.

8.

Zapotrzebowanie nawozu gipsowego.

Ze względu na ewentualne zapotrzebowanie nawozu gipsowego, podaje się do wiadomości, że w obrębie Komendy obwodowej Opoczno, Pińczów, Kielce, Jędrzejów i Busk znajdują się młyny gipsowe.

W razie zapotrzebowania należy donieść o potrzebnej ilości referentowi rolniczemu.

Na tę możność nabycia zwraca się szczególną uwagę interesentów.

9.

Braki sanitarne.

W gminach panują stosunki sprzeciwiające się zasadom zdrowotności.

Drogi, podwórza, ustępy i domy w wielu gminach znajdują się w nieporządku. Najwięcej jednak wypadków sprzecznych z zasadami zdrowotności spotyka się tam, gdzie ludność izraelicka gęsto koło siebie mieszka. Ponieważ jednak powyżej wspomniane warunki tworzą podatny grunt do powstawania i rozszerzania się chorób zakaźnych, zarządza Komenda obwodowa, aby w każdej gminie utworzył urząd gminny komisyę sanitarną złożoną z 6 do 10 członków, którzyby złe stosunki zdrowotne wykrywali i takowe usuwali.

Na prezesa komisyi ustanawia się wójta lub tegoż zastępcę; na członków wybrać należy w pierwszym rzędzie takich mieszkańców, którzy ze względu na swój zawód lub też na stanowisko społeczne mogą udzielić wyjaśnień w sprawach sanitarnych a więc lekarzy, aptekarzy, nauczycieli, felczerów i t. p.

Członkowie mają odbywać co 14 dni posiedzenie, zdawać sprawozdanie w sprawie stosunków sanitarnych i stawiać wnioski celem usunięcia usterek. Wykonanie orzeczeń komisyi sanitarnej należy do urzędu gminnego. Kto nie wypełni rozkazu urzędu gminnego, będzie karany przez urząd gminny, w razie zaś powtórnego wypadku na podstawie doniesienia, będzie pociągnięty do odpowiedzialności przez Komendę obwodową.

Odpis sporządzonego protokołu ze zgromadzeń co 14 dni, należy przesłać Komendzie obwodowej.

Komisye sanitarne należy natychmiast powołać do życia a o wykonaniu tego rozkazu Komendę obwodową zawiadomić.

10.

O pladze much i o jej zwalczaniu.

Z cieplejszą porą roku zjawiają się różne owady, a przedewszystkiem muchy i komary, które odgrywają bardzo ważną rolę w przenoszeniu chorób zakaźnych (cholera, czerwonka, tyfus brzuszny, a ostatnie przy malaryi). Przenoszenie tych chorób na zdrowych ludzi odbywa się w ten sposób, że owady te szukając pożywienia na ludzkich i zwierzęcych wydalinach (mocz, stolec), odpadkach, na gnijącej padlinie, przenoszą zarazki na nogach, skrzydłach i innych częściach ciała i składają na potrawach; spożycie środków spożywczych w ten sposób zakażonych, powoduje u człowieka jedną z wyżej wymienionych chorób zakaźnych. Dlatego jest rzeczą konieczną, zapobiegać z jednej strony rozmnażaniu się much i zetknięciu się ich z zakażonym materyałem, a z drugiej przeszkodzić dostawaniu się owadów do mieszkań. Przedewszystkiem więc nie powinny odpadki wolno leżeć. Na każdem podwórzu należy postawić pakę z nakrywą, do której mają wszyscy mieszkańcy wysypywać śmiecie i stałe odpadki domowe, zawartość paki powinno się w miarę potrzeby na oznaczonem miejscu poza miejscowością składać i mięszać z wapnem, zakładając kompost. Doły kloaczne i wychodki należy szczelnie zakrywać, siedzenia w wychodkach opatrzyć przykrywami. Wydaliny chorych zakaźnych muszą być zdezynfekcyonowane zapomocą mleka wapiennego, lub wapna palonego, nim się je do dołu kloacznego wyleje. Dostawaniu się much do mieszkania można zapobiedz przez wstawki organtynowe do okien; owady, które już weszły, należy mechanicznie zabijać, lub chwytać do odpowiednich szklanek na owady, lub na papier, co szczególnie w publicznych lokalach, (szynkach, piekarniach, sklepach spożywczych, jatkach), powinno mieć miejsce. Zwalczanie plagi much powinno się rozpocząć z pojawieniem się pierwszych egzemplarzy, ponieważ w ten sposób można ograniczyć rozmnażanie się much, a temsamem i zmniejszyć, niebezpieczeństwo przeniesienia chorób zakaźnych na ludzi.

11.

Zwolnienia z cywilnych oddziałów robotniczych.

Stosownie do rozporządzenia Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie E. Nr. B. 29851/16 rozporządza się co następuje:

Rozstrzygnięcia co do wnoszonych podań o zwolnienia z cywilnych oddziałów robotniczych przysługują w pierwszej instancyi tej c. i k. Komendzie obwodowej, w obrębie której odnośny robotnik ma swe stałe miejsce zamieszkania, oraz gdzie prowadzony jest w ewidencyi. Obojętnem jest przytem, czy robotnik należy do uformowanego już oddziału robotniczego, czy też prowadzony jest tylko w ewidencyi i czy chodzi o definitywne wykreślenie z listy ewidencyjnej, czy też o czasowe zwolnienie od robót.

Uprawnionymi do wnoszenia podań są albo sami robotnicy, którzy utrzymują rodziny, albo członkowie tych rodzin, których utrzymanie zależy od zarobków reklamowanego robotnika.

Prawdziwość podniesionych powodów w podaniach o zwolnienie, względnie skreślenie z list, musi być stwierdzona przez wójta i sołtysa, za co oni są osobiście odpowiedzialni.

W wypadkach odmownego załatwienia podania, przysługuje podającemu w przeciągu 8 dni, prawo rekursu do Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa, które w 2 instancyi ostatecznie rozstrzyga.

Rekursy należy wnosić do c. i k. Komendy obwodowej, przyczem zauważa się, że rekursy spóźnione będą bezwarunkowo natychmiast odrzucane.

W wypadkach, gdy reklamowany robotnik należy już do uformowanego oddziału robotniczego, niema rekurs mocy wstrzymującej.

C. i k. Komendzie obwodowej przysługuje jednak prawo, odmówienia stosownie do okoliczności mocy wstrzymującej także rekursom w wypadkach, gdy podający nie należy jeszcze do uformowanego już oddziału robotniczego.

12.

Wypadki przejechania zwierząt.

Mnożą się wypadki przejechania koni i bydła przez pociągi kolejowe.

Wzywa się zatem mieszkańców wsi położonych przy torze kolei wojskowej, aby nie pozostawiali bydła na pastwiskach bez dozoru a to celem uniknięcia tak narażenia ruchu pociągów na niebezpieczeństwo, jak również dla szkód, jakie mogą ponieść właściciele bydła.

13.

Filia warszawskiego „Towarzystwa przemysłowców Królestwa Polskiego“ w Lublinie.

Warszawskiemu »Towarzystwu przemysłowców Królestwa Polskiego« zezwolono na rozwijanie swej działalności w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego i na założenie filii w Lublinie.

14.

Ubezpieczenie od ognia.

Reprezentacya Lubelska Zarządu Ubezpieczeń Wzajemnych Budowli od ognia w Królestwie Polskiem zamianowała na obwód Włoszczowski:

na urząd taksatora p. Stanisław Ożarka;

na urząd pom. taksatora p. Stanisława Arczyńskiego;

na urząd sekretarza p. Stanisława Wacowskiego.

15.

Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od ognia „Snop“.

Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń »Snop«, które obecnie przyjęło nazwę: Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od ognia »Snop«, otrzymało zezwolenie na objęcie w obszarze Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie ubezpieczenia od ognia budynków, których wartość szacunkowa przekracza 5000 rubli, jakoteż ruchomości w miastach i fabrykach.

Zezwolenie to udzielone jest pod warunkiem otwarcia filii w obszarze Wojskowej Generalnej Gubernii.

16.

Ubezpieczenie od gradu w Towarzystwie „Ceres“ w Warszawie.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zezwoliło rozporządzeniem z dnia 31. marca 1916 Nr. 17011/16 Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń od gradu »Ceres« w Warszawie na rozpoczęcie działalności na okupowanym obszarze Austro-węgierskim.

Do prowadzenia agend podczas sezonu gradowego na tutejszym obszarze powołaną będzie osobna sekcya centrali warszawskiej z siedzibą w Lublinie.

Do zastępowania centrali na tutejszym obszarze są upoważnieni PP.: Jan Tomorowicz, Franciszek Chądzyński, Witold Garczyński, Stefan Piechowski i Władysław Tarnowski.

17.

C. i k. wojskowa kolej północna, Stacya zbiorcza dla przedmiotów znalezionych.

(Rozkaz wojskowy gen. gub. Nr. 17 z 6. maja 1916).

C. i k. wojskowa kolej północna przystąpiła do austr. wyrównawczego związku dla nadliczbowych towarów, pakunków i przedmiotów znalezionych (Wiedeń-Dworzec zachodni).

Jako miejsce przechowania dla znalezionych przedmiotów wyznaczono stacyę kolei wojskowej w Radomiu.

Odnośne reklamacye należy wnosić do Komendy wojskowej kolei północnej.

18.

Stacye wywozowe i przewozowe w obwodzie noworadomskim.

Komenda obwodowa w Nowo-Radomsku, zarządziła zniesienie »Stacyi wywozowej« w Działoszynie »Zachód« i »Stacyi przewozowej« w Dziadakach, natomiast zarządziła urządzenie nowej »Stacyi wywozowej« w Kanionie.

19.

Oferta na kosy firmy Piesslinger w Steyerling.

Biuro wywiadowcze dla okupowanego terenu Królestwa w Rzeszowie zwraca uwagę na fabrykę kos Michała Piesslingera w Steyerling i poleca jej wyroby.

O cenach wyrobów mogą reflektanci zasięgnąć wiadomości w c. i k. Komendzie obwodowej.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.